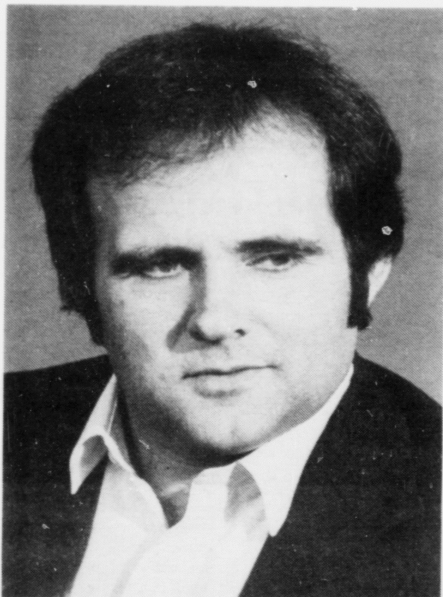

Henrik Old, valevni javnaðarflokksins í Suðuroy, skrivar:

Sumbiar-bergholið

Í hesum døgum fer fram nakað sera løgið á Sumbiarvegnum. Sumbingar og aðrir, ið koyra framvið, hava ringt við at trúgva sínum egnum eygum, at menn nú eru farnir undir at breiðka eitt strekki av vegnum til Sumbiar.

Tað frættist eisini, at samráðingar hava verið við eigara av einum haga-

parti um keyp av lendi til framhaldandi breiðkan av vegnum.

Fyrst er hetta ein sera lugin árstíð at fara undir vegaarbeiði á fjøllunum. Aðrastaðni í landinum verða vanliga slik vegaarbeiði stöðgað um veturin. Harnæst má hetta kennast eitt sindur hugstoytt fyri sumbingar, at man nú fer at breiðka veg-

in til Sumbiar, nú sami maður sum umsitur vegamál í landsstýrinum og skuldi gera tunnill aftaná komandi val, setir ígongd vegabreiðkan og eisini keypir lendi til framhaldandi breiðkan.

Kann tað í dag vera nakar sumbingur, ið droymir, at hesir menn nakrantíð hava havt ætlan at um at gera berghol.

Ein tann størsti vandin við koyring til Sumbiar er og hevur altíð verið tann nógvi vindurin. Løgið er, at tað kann broyta nakað uppá vindmegina at breiðka vegin.

Hetta er helst ov gamalt agn at brúka til at nakað bitur á.

Henrik Old

Ólavur Heinesen, valevni javnaðarflokksins í Eysturoy, skrivar:

Okkum tørvar

Rætta nýskapen og fjølbroyttari vinnu

Størsti parturin av okkara fiskiskapi fer nú fram á egnum sjóki. Hetta hevur skapt ávísar trupuleikar.

Fiskikið er vorðið trengri, og fiskihættirnir hóska tí ikki saman.

Fiskastovnurin verður ikki røktur, tá so er, alt ov nógur ung- og gýtingarfiskur verður veiddur.

Ein orsök til hesar trupuleikar er tvørrandi

kanning av okkara hav-øki, hvat fiskasløgum og fiskamongd viðvíkur.

Fyri at loysa henda spurning krevjast hollar fiskiransóknir og hollar royndarfiskiskapur.

Nú vita vit væl, at tilikar royndir hava verið og vera gjørdar, uttan nakran iva til litar, men umstøðurnar her eiga at gerast betri. Fiskasløgini og fiskamongdina hava

vit. Spurningurin er, hvussu vit á besta hátt fáa fatur á hesum fiski, við hvørjum skipasløgum, við hvørjum fiskireiðskapi og undir hvørjum øðrum best møguligum formi, og ikki minst hvussu vit best røkja henda okkara stovn.

Ein uppgáva hjá okkara politikarum má vera, at geva t.d. Fiskiransóknarstovuni best møguligar umstøður at loysa henda

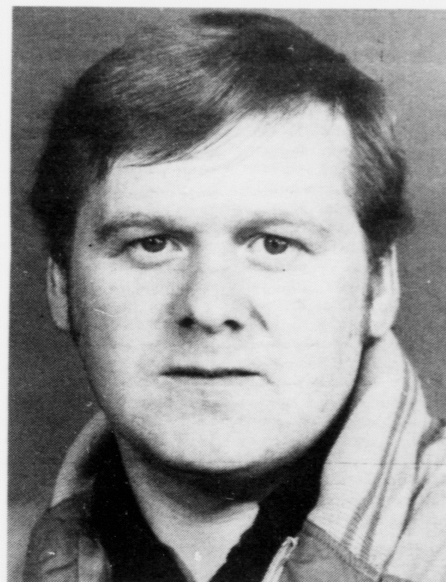
og møguliga aðrar spurningar.

Hetta forarbeiðið, ið er so týðningarmikið fyri okkum í longdini, kemur tá at skapa betri møguleikar fyri rættari nýskapen og meira fjølbroyttari vinnu.

Okkara flokkur — javnaðarflokkurin — hevur hegni og dirvi at fara undir og stuðla nýskapen, tá hon er undirbygd og kemur tjóðini til góðar.

Góðu veljarar, nú skulu vit aftur at velja lögting, og gera tit beinast í at velja okkara flokk — javnaðarflokkinn.

Leirvík, tann
18. oktober 1984
Ólavur Heinesen

Jákup Birgir Mohr, valevni javnaðarflokksins í Sandoyar valdømi skrivar:

Íløgupolitikkur

feignast vit um í javnaðarflokkinum, tað lovar kanska fyri betri eftir valið.

Tá vist verður á, at uttanlandaskuldin er lögð í tiltøk, sum koma at gjalda hesa skuld aftur, kann ein deila hesa vón, tó tað ið nógur færum er meira enn ivasamt. Tá harra D.J. Thomsen, valevni sambandsflokksins, heldur hesa uttanlandaskuld vera ílagda her í Sandoyar valdømi, so má eg vísa á, at tað er bert

farið fram sum undantakið, ið váttað regluna, tí valdømið her eigur av samlaðu uttanlandaskuldini (frátikið landskassans) bert umleið 1-1,5 % herav, tó at 4-5 % av fólkinum í Føroyum býr í hesum valdømi.

So missjávnt er býtt. Her hava vit — eins og bygdirnar flest — merkt meira til neini frá Føroya Landsstýri, hesi borgarlígu samgongu, sum helt upp á fimmoyruni til

bygdirnar, men lat dálaran rulla til vinir og kenningar sínar.

Ein av stóru iløgu-mistøkum landsstýrisins er, at forðað varð flakavirkjunum — okkara stóru arbeiðsplássum — at gera neyðugar iløgur í tiltøk bæði fyri at rationalisera og at umbyggja og í minni mál útbyggja, tí landsstýrið segði, at yvirkapasitetur er, sum tó helst ikki finnist. Flakavirkini hava tørv á at gera iløgur

alla tíðina, um tey skulu nøkta vaksandi krøvini, sum okkara tíð stillar til hesa vinnu.

Men hvørjar iløgur er uttanlandaskuldin so farin til? Sjálvandi eru nakrar av hesum iløgum sunnar, annars verður synd í okkum, men teir stóru handilsbygningarnir í høvuðsstaðnum hava nærur allar eitt til felags, at tær vaksa um innflutningin, vaksa um handils- og gjaldsjavnahallið. Og tað kann ikki hava verið ætlan landsstýrisins?

Iløgurnar í Norðnu, eru tær sunnar? Hon gongur við stórum kreppulánum? Iløgurnar í svartkjaftafiskiskipini — 3 í tali — tey ganga við størstu kreppulánum? Tað visti landsstýrið, eftir at skipið var keypt.

Litið er sum borgar fyri,

at hesar nevndu iløgur fara at minka um okkara uttanlandaskuld.

Vit vita ikki enn, um kemikaliutangabátarnir og gastangabátarnir fara at standa seg og gjalda rentur og avdráttir sjálvi, men vit vóna tað. Eitt vita vit tó, at hesar iløgur eru sera stórar hvør sær og víðfara sera stórar almennar sum privatar «risici» fyri Føroyar, og hvørki iløguupphæddir ella veðahaldsupphæddir standa í nakran rimuligan mun til tey her skaptu arbeiðsplássini. Her kostar hvørt arbeiðspláss einar 10 mill. kr. ella so samanborið við flakavirkini, har hvør millión-króna iløga skapar 4-5 arbeiðspláss í meðal.

Ein kann illa vera principielt ósamdur við tað, Framhald á síðu 20

Tað kundi sæð út sum onkur av samgonguflokkunum er samdur við Javnaðarflokkinn í, at uttanlandaskuldin er ov stór, vaksin og nógur og ov skjótt undir borgarlíga landsstýrinum í mun til bruttotjódarinntøkuna.

Tað, at onkur annar flokkur nú eisini fær eyguni upp fyri hesum vanda,